

ФІНАНСУВАННЯ КРЕАТИВНИХ ГАЛУЗЕЙ НА ПРИКЛАДІ ОПЕРНИХ ТЕАТРІВ

Данько Т.В., Пелюхня П.Р.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

На сьогоднішній день в світі спостерігається динамічний розвиток креативних галузей економіки. За даними ООН темпи зростання креативної економіки вдвічі перевищують темпи зростання сфери послуг і в чотири рази перевищуючи темпи зростання сфери промислового виробництва. З огляду на це, з початку 2000-х років підвищилася увага економістів до вивчення особливостей господарської діяльності та економічних процесів, зокрема, фінансування, у креативних галузях.

Метою роботи є визначення способів залучення коштів підприємствами креативної галузі на прикладі оперних театрів.

Таким чином, дослідження було проведене методом case study за допомогою аналізу фінансових звітів оперних театрів Ла Скала (Мілан, Італія) та Сіднейського (Австралія). Для порівняння обрано Львівський оперний театр. Варто зазначити, що Ла Скала та Сіднейський оперні театри є у власності міста, коли Львівська опера підпорядкована державі. Перелічені оперні театри переважно фінансуються державою чи з фондів місцевої адміністрації (Ла Скала – 41%, Сіднейський – 51%, Львівський – 80,7%). Більш того, існують приватні внески та патрони, які покривають інші витрати (Ла Скала – 20%, Сіднейський – 10%, Львівський – 1%). Варто зазначити, що Ла Скала та Сіднейський оперні театри є прибутковими, та мають як постійних партнерів, так і спонсорів окремих подій чи концертів. Наприклад, Сіднейський оперний театр має партнерські відносини з банком, що означає нижчий процент за позиками (1,5%) та покращені умови кредитування. Крім цього, Сіднейський театр генерує 40% свого прибутку за рахунок продажу сувенірів, екскурсій, ресторанної справи, продажу відео та аудіо кінотеатрам та іншим установам. Потрібно також додати, що оперні театри Сіднею та Ла Скала інвестують свої кошти у реструктуризацію та автоматизацію своєї роботи, що підвищує їхню ринкову вартість (Ла Скала на 5%, Сідней на 3% у порівнянні з минулим роком), а відповідно і інвестиційну привабливість. Серед статей витрат була виявлена закономірність у всіх трьох оперних театрах: більше 50% витрат йдуть на людський ресурс, залишкові кошти видатні опери вкладають переважно в будівництво та витрачають на амортизацію, в той час як Львівська опера витрачає на це тільки 5%.

У ході роботи був зроблений висновок, що українські оперні театри знаходяться у стані занепаду, абсорбуючи державні внески та не генеруючи прибуток. Львівському оперному театру потрібно реструктуризувати свою діяльність, переглянувши статті витрат та почати інвестувати у розвиток своєї діяльності. Методи створення сприятливих умов для інвестування українських оперних театрів потребують подальшого вивчення.